

מ"ת 50901/04/19 - מדינת ישראל נגד אדי אדלר

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 50901-04-19 מדינת ישראל נ' אדלר(עציר)

לפני	כבוד השופטת אלואז זעוררה-עבדאלחלים
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אדי אדלר (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, החזרת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, פגיעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין ופגיעה - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.
2. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום התגוררה המתלוננת, ילידת 1950, בגפה בדירה שנמצאת באותו בניין בו מתגורר הנאשם בקרית ביאליק (להלן: "**הדירה**"). בתאריך 17.4.19 סמוך לשעה 04:30 התפרץ הנאשם לדירת המתלוננת בכך שביצע חיתוך של רשת חלון השירותים שבקומת הקרקע, פירק רפרפות החלון ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה או פשע. מיד לאחר מכן, ולאחר שהנאשם הספיק לחטט בתוך הבית בכך שפתח מגירות וקופה רושמת, קרע כריות ומזרון, התעוררה המתלוננת משנתה בעקבות הרעש והחלה לסרוק את הבית. כעבור מספר רגעים, פגשה בנאשם בתוך הבית כשהוא מכסה את פניו עם חולצה. המתלוננת הודיעה לנאשם כי היא מזהה אותו וביקשה כי יוריד את כיסוי הפנים והודיעה לו כי בכוונתה להתקשר למשטרה. הנאשם איים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ואמר לה: "אל תתקשרי, אני עם סכין ביד, תיזהרי" זאת בכוונה להפחידה או להקניטה, בעודו מחזיק בידו סכין יפנית.
3. באותו מעמד, ובעודה מנסה לחייג למוקד 100 של המשטרה, פצע הנאשם את המתלוננת תוך כדי שימוש בנשק קר ובכך שבעודו מנסה למנוע ממנה להתקשר למוקד 100, פצע אותה באמצעות הסכין היפנית באצבעה וגרם לה חתך קטן באצבע. בעקבות התנהגות הנאשם, המתלוננת הסכימה שלא לדווח למוקד 100 והתקשרה לבת זוגתו של הנאשם לאחר שקיבלה את הסכמתו לכך וביקשה ממנה להגיע לדירה. בהמשך, הגיעה בת זוגתו של הנאשם יחד עם בנה וחברו לדירה, סידרו את הנזק שגרם הנאשם ובמעמד זה שילם הנאשם למתלוננת סך של ₪ 400 בגין הנזק שגרם לדירה.
4. בתאריך 2.5.19 התקיים דיון לפניי ובמסגרתו ניתנה החלטה שבה קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה בתיק אשר ככל שיעובדו בהליך הפלילי, יש בהן בכדי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו. כן קבעתי כי קיימת עילת מעצר לאור המסוכנות הנשקפת מאת המשיב בהתחשב במהות העבירה ובהרשעותיו הקודמות בעבירות

דומות.

5. טרם מתן החלטה סופית בתיק הועבר עניינו של המשיב לבחינת ומתן חוות דעת על ידי שירות המבחן למבוגרים, ולצורך הערכת מסוכנותו ובדיקת חלופת המעצר אשר הועלו על ידו: שחרור למעצר בית בבית אמור הגב' אדלר ענבר ובפיקוח משותף שלה ושל גרושת המשיב הגב' אסתר אדלר (להלן: "**המפקחות**"). כן נתבקש שירות המבחן לבדוק את מידת התאמת המשיב להליך טיפולי לגמילה מסמים כבר בשלב המעצר - לבקשתו.
6. בתאריך 23.5.16 נתקבל תסקיר שירות המבחן. התסקיר הדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות של המשיב, ואת הרקע האישי והקשיים מהם סבל לאורך חייו. התסקיר התייחס לרקע העברייני של המשיב המלמד כי היו לו 11 הרשעות קודמות בגין ביצוע 67 עבירות שעיקרן אלימות רחוב, סמים ורכוש ונידון ל- 9 תקופות מאסר שהאחרונה בהם הסתיימה בפברואר 2018. במסגרת התסקיר הובהר כי המשיב מוכר לשירות המבחן בגין תיקים קודמים וכי ניתן בעבר צו מבחן למשך שנתיים כאשר לדברי המשיב הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן.
7. במסגרת חוות הדעת נערכה הערכת מסוכנות להישנות העבירה. שירות המבחן קבע כי המשיב "הנו חסר כוחות, כלים ומערכות תמיכה לעריכת שינוי מטיב בחייו" זאת בשל העובדה כי לאורך חייו ניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני אשר להערכת השירות הושרש בדרכו. לפי חוות הדעת, במצב תפקודו הנוכחי המושפע מהתמכרות ממושכת לסמים תמשיך להתקיים אצלו רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות דומות שיש בהן בכדי לסכן את שלום סובביו ורכושם.
8. בחוות הדעת נבחנה חלופת המעצר המוצעת - שחרור לבית אמו של המשיב, הגב' ענבר אדלר, בפיקוח האם וגרושתו הגב' אסתר אדלר. שירות המבחן קבע לאחר ראיון עם השתיים כי אינן מתאימות כמפקחות וכי שתיהן התקשו להוות עבור המשיב דמות מרגיעה וסמכותית ואין בידן להציב עבורו גבולות.
9. באשר לחלופה הטיפולית שהוצעה על ידי המשיב, ציין שירות המבחן כי מאפייניו האישיותיים כוללים קושי בולט בשליטה ובוויסות דחפים ואי יציבות התנהגותית, דבר שמעלה את הסיכון להתנהגות פורצת גבולות ואלימה בעת שהותו בחלופת המעצר הביתית או הטיפולית ארוכת טווח, שתהיה אינטנסיבית או בעלת דרישות. להערכת שירות המבחן, שחרור המשיב לקהילה טיפולית לא תפחית את רמת הסיכון הפוטנציאלי ולאור עברו ההתמכרותי הקשה והעדר הליכי טיפול בעבר - סיכויי הצלחת טיפול נמוכים. לסיכום- שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ביתית או טיפולית וקבע כי אין בחלופות המוצעות בכדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.
10. בתאריך 27.5.19 התקיים לפניי דיון במעמד הצדדים אשר במהלכו שמעתי את טענות הצדדים ואת המפקחות המוצעות. המבקשת חזרה על נימוקי הבקשה וטענה כי לאור מסקנות חוות הדעת מטעם שירות המבחן יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בא כוח המשיב טען כי חוות דעת שירות המבחן הייתה

חד צדדית וציינה עובדות שאינן נכונות בכל הקשור להתנהלות המפקחות והצהרותיהן. בהתאם ביקש בא כוח המשיב כי בית המשפט יתרשם מהמפקחות והמשיב במעמד הדיון ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, שמעתי את דברי המפקחות ואת דברי המשיב אשר פנה אל לבו של בית המשפט וביקש להצהיר לפרוטוקול אודות נכונותו להירתם להליך טיפולי ואת רצונו העז לקבל הזדמנות מתאימה.

11. לאחר ששקלתי בזהירות רבה את טענות הצדדים והתרשמתי בצורה בלתי אמצעית מהמפקחות אשר העידו לפניי, ולאחר שבחנתי ואת הנסיבות העולות מהתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי נשקפת מסוכנות מהמשיב וחשש רב להישנות העבירה ואין בחלופות אשר הוצעו בכי לאיין את מסוכנות המשיב. בהתאם אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד לתום ההליכים נגדו בת"פ 50884-04-19.

12. באשר לחלופה הטיפולית אציין כי ככלל, בית המשפט ישקול את האפשרות להפנות נאשם להליכי טיפול וגמילה רק במסגרת גזר הדין כלומר בסיום ההליך המשפטי ולא בשלב המעצר. פסק הדין המנחה בעניינינו הוא הלכת סויה הידועה (בש"פ 1981/11) אשר במסגרתה הסדיר בית המשפט העליון את התנאים והנסיבות בהן ייעתר בית המשפט לבקשה לשחרור לחלופה טיפולית ובכלל זה גמילה כבר בשלב המעצר ועוד בטרם מתן גזר דין. במסגרת הלכת סויה, בית המשפט העליון קבע 3 חריגים שדי בהתקיימות שניים מהם בכדי להעיתר לבקשת חשוד לשחרור לחלופה טיפולית. נקבע כי על בית המשפט לבחון אם הנאשם כבר החל בתהליך גמילה עוד לפני מעצרו ואם הביע רצון אמיתי להיות בהליך עוד בטרם המעצר. חריג נוסף מתקיים כאשר בית המשפט מוצא על סמך חוות דעת מקצועית המוגשת לעיונו (משירות המבחן) כי סיכויי הצלחת הטיפול והגמילה של הנאשם, ומידת התאמתו ומוכנותו להליך הם גבוהים. החריג השלישי הוא כשבית המשפט מוצא כי סיכויי הצלחת הטיפול והגמילה של המשיב גבוהים וכי החלופה עשויה לתת מענה ראוי למסוכנות של המשיב. על בית המשפט לבחון את עברו הפלילי של הנאשם, אם הפר בעבר חלופת מעצר ובאילו עבירות הוא מואשם ומהי חומרתן. הלכת סויה כאמור קובעת כי די בהצטברות שניים מהחריגים על מנת שבית המשפט יטה לסטות מהכלל המשפטי לפיו השלב המשפטי הנכון להליך הגמילה הוא לאחר מתן גזר הדין. בנסיבות התיק שלפניי שלושת החלופות אינן מתקיימות- המשיב לא החל בהליך גמילה, ועל פי חוות הדעת של שירות המבחן הסיכויים להצלחת טיפול גמילה נמוכים. עברו הפלילי של המשיב והעבירות המיוחסות לו, בצד התרשמותי מהמשיב במעמד הדיון מחזקות את מסקנתי כי הסיכויים להצלחת הליך טיפולי והאפשרות לפיה ההליך הטיפולי יאיין את מסוכנות המשיב, הם קלושים ביותר.

13. אתחיל בהפניה לעברו הפלילי של המשיב אשר מלמד כי בעברו 11 הרשעות קודמות בגין ביצוע 67 עבירות - בכלל זה החזקת אגרופון או סכין שלא כדין, איומים, תקיפת סתם, עבירות סמים ורכוש (גניבה, כניסה למגורים לבצע עבירה, שוד מזויין). ההרשעה האחרונה בענייניו הייתה בשנת 2017 (בגין קבלת נכסים שהושגו בפשע) בגינה סיים לרצות מאסר בחודש פברואר 2018. עברו הפלילי המכביד של המשיב מלמד על "שיטתיות" על רקע שימוש ארוך שנים בסמים. הגב' אדלר, בת זוגתו/גרושתו של המשיב, הצהירה לפניי במעמד הדיון כי המשיב משתמש בסמים קשים החל משנת 2000 לפחות ולגרסתה זה המניע מאחורי התנהלותו (תוך שהנ"ל הביעה את דעתה כי יש לתת לו אפשרות לגמילה). המשיב ריצה עונשי מאסר אשר לא היה בהם די כדי להרתיעו מלחזור ולבצע את עבירות דומות ובכלל זה העבירות המיוחסות לו במסגרת תיק זה.

14. נתוני התיק מעלים חשש ניכר להישנות העבירות המיוחסות למשיב שכן המשיב "הצליח" לצבור אוסף של הרשעות בתחומים שונים ובעיקר בתחום עבירות רכוש, עבירות התפרצות, החזקת סכין וסמים וריצה בעבר עונשי מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריאח שלא היה בהם בכדי להרתיעו. יש בכך בכדי להעיד כי אין עליו מורא כלל ובטחון הצבור ובטחון קניין הציבור אינם בראש מעיניו.

15. כאן אסיף כי לאחר ששמעתי את דברי המשיב, לבקשתו, שוכנתי כי אין לתת אימון בדבריו לפיהם הוא נרתם להליך טיפולי וברצונו להשתנות. על אף הצהרתו לפניי במעמד הדיון כי הוא מבקש ומתחנן להזדמנות לגמילה ויפעל על פי ההוראות אשר יינתנו לו, במעמד הדיונים, המשיב התקשה לציית להוראות פשוטות של בית המשפט, ביניהם לא להפריע למהלך הדיון ולא לפנות למפקחות ששהו באולם והפר את הוראות בית המשפט מספר פעמים ברצף במהלך הדיון.

16. באשר למפקחות אשר הוצעו אציין כי נוסף לחוות הדעת השלישית של שירות המבחן, עליה לא ארחיב כאן, התרשמתי מהמפקחות במעמד הדיון ואני משוכנעת כי שתיהן מעוניינות לסייע בידי המשיב ולתמוך בו ברמה הרגשית אך שתיהן אינן מהוות דמויות סמכותיות ואין בידן להציב גבולות למשיב או לאיין את המסוכנות אשר נשקפת ממנו בזמן אמת.

17. לסיכום - נוכח עברו המכביד של המשיב וחשש ניכר לביטחון הצבור וקניינו והסיכויים הקלושים להצלחת הליך טיפולי, שוכנעתי כי אין בחלופות המעצר המוצעות בכדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

18. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים התלויים ועומדים נגדו בתיק הפלילי במסגרתו הוגשה בקשת המעצר עד תום ההליכים (ת"פ 50884-04-19).

החלטה זו מהווה צו מעצר עד תום ההליכים נגד המשיב.

לשלוח לצדדים ולשב"ס ולוודא קבלת העתק ההחלטה בידי המשיב ובא כוחו טלפונית.

המבקשת מתבקשת לפנות למזכירות בית המשפט לקבלת תיק החקירה לידה.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.